

man skal ikke opstille love om negativ social arv, som lægger op til, at samfundet som sådan skal være den store opdrager.

Det, det har været interessant for mig at sige heroppefra, er: Jeg beder om, at ministeren fastholder det, der bør være en konservativ, borgerlig og for så vidt også liberal regerings formål, nemlig at understrege, at børnene hører hjemme i familien og ikke er et samfundsanliggende.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Det kunne jo gå hen og blive en meget, meget bred diskussion om børneliv og om lige muligheder her i livet, men det skal jeg undlade og vende tilbage til lovforslag, vi behandler.

Jeg skal bede hr. Krarup bekræfte, at forældrebestyrelserne er inddraget i de pædagogiske læreplaner, og at vi dermed netop har fundet nøjagtig den balance, som vi i hvert fald synes der skal være. Forældrene er med i billedet, også selv om de sender deres børn i en daginstitution, hvor nogle andre voksne observerer dem og tager vare på dem i nogle timer. Forældrebestyrelserne er med, og det vil jeg godt bede hr. Krarup bekræfte.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Som sagt kan det blive en vidtløftig debat, men egentlig synes jeg også, den er spændende. Alle disse debatter, hvor vi fra vores side, som det hedder, udtaler de fastlagte partiholdninger, er der jo ikke spor spændende ved, men der er faktisk noget sjovt ved, at den enkelte virkelig taler ud fra det, den pågældende selv mener.

Jeg vil ikke forlænge debatten med fru Sandy Brinck, men blot sige, at begrebet forældrebestyrelse jo forudsætter, at barnet hører hjemme i en institution. Så siger man: Jamen forældrene får lov til at være medbestemmende, for de er jo med i en forældrebestyrelse. Men jeg siger omvendt: Børnene hører hjemme i deres familie, og jeg ville foretrække, at det var forældrene, der tog vare på børnene i familiens skød i stedet for at sidde i forældrebestyrelser.

Der er en grundlæggende modsætning mellem barnet forstået som et offentligt anliggende, hvor man skal bekæmpe negativ social arv, og det, som jeg taler for, nemlig at børnene er forældrenes ansvar, og at samfundet ikke skal forsøge at umyndiggøre forældrene.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KD):

Jeg håber bestemt ikke, at hr. Søren Krarup bliver ilde til mode over, at jeg nu vil rose ham for at knytte børn og familie sammen. Jeg synes virkelig, det er positivt, at det bliver gjort også her fra Folketingets talerstol igen og igen, for der er nogle familieverdier, som nemt kan gå til i juristeri og bureaukrati, og som hr. Søren Krarup sagde, er det også vigtigt, at vi taler ud fra vores samvittighed, ud fra det, vi vil. Jeg håber også, at hr. Søren Krarup vil stemme ud fra det.

Til sidst dette spørgsmål: Hr. Søren Krarup siger, at han håber, at socialministeren vil tone nogle ting ned. Hvad er det, hr. Søren Krarup mener, socialministeren kan gøre? Det er jo tredje behandling, og det er et færdigt forslag, som bliver vedtaget. Socialministeren har vel ikke mange muligheder for at gøre noget som helst ved det.

Kl. 11.25

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jeg svarer med stor fornøjelse.

Fru Tove Videbæk har fuldstændig ret. Det er post festum ved en tredje behandling, hvis man får lyst til omsider at få munden på gлед, men jeg har ikke tidligere haft anledning til rigtig at beskæftige mig med forslaget.

Jeg vil sige, at når jeg taler om at tone ned, ligger der det i det, at en minister jo ikke bare er et gummistempel. Det er ministeren, der administrerer loven, og ministeren kan også i sin administration af denne lov sørge for, at den ikke kammer over til de ubehagelige tendenser, som jeg synes ligger i den. Jeg stoler fuldstændig på, at ministeren vil vise den respekt for familien, som en minister i et borgerligt ministerium selvfølgelig er prædestineret til at vise.

Formanden:

Tak til hr. Søren Krarup, og så vil jeg give ordet til socialministeren.

Socialministeren (Henriette Kjær):

Det er jo en dejlig dag i dag, solen skinner, og jeg har oven i købet været til fødselsdag hos min partiformand. I dag vedtager vi også dette lovforslag om pædagogiske læreplaner, så for mig er det ikke en tilfældig torsdag. Det er en rigtig god dag, også på trods af, at jeg har måttet høre meget om styring, ensretning osv. – ord, som jeg synes er fuldstændig forfjælede i denne debat,